

РОДНАТА ЗЕМЯ

Дето да погледна
родната земя —
с хубост ненагледна
тя е на света!

Тук се възвишават
сини планини,
там пък се снишават
китни долини.

В ширните простори
злак се зеленей,
син-синчец отгоре
небна вис синей.

Под венци от листи,
листи що трептят,
във горите — чисти
ручей шумят.

Слушам аз унесен,
слушам до захлас:
тука птича песен,
там пък чуден глас.

Тез поля, балкани —
същи Божи рай...
Радост ме обхване,
радост до безкрай!

Дето да погледна
родната земя —
с хубост ненагледна
тя е на света!

Трайко Симеонов

ГЕРГЬОВДЕН

Няма ден по-весел и по-радостен в село от Гергьовден. Него очакват момите и момците по селата с трепет на сърцата.

Още зора не зорила, скачат те, накичени в нови премени. Припват всички моми, момци и булки, припва цялото село. Отиват в гората за цветя. Цветя да берат, венци да вият, овци и агнета да кичат.

Гората трепва, събужда се. Славей сладкогласен ниже бисерни песни. Косът подсвирва хайдушки из храсталака. Гълъбът се кланя на върха на клонест дъб към